

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัย โดยกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานการศึกษา กลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง สถานที่ดำเนินการ การออกแบบเครื่องมือวิจัย โดยแยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 ต่อผู้ประกอบการ ในเทศบาลตำบลสุเทพและเทศบาลตำบลช้างเผือกจังหวัดเชียงใหม่เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1.1 ประชากรศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้

ประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการหอพักเอกชนที่จดทะเบียนถูกต้องกับทางราชการ ที่อยู่ในตำบลสุเทพ และตำบลช้างเผือก จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีผู้ประกอบการหอพักเอกชนใน 2 ตำบลดังนี้

3.2.1 ตำบลสุเทพ ประชากร จำนวน 350 ราย

3.2.2 ตำบลช้างเผือก ประชากร จำนวน 269 ราย

รวมประชากรทั้งสองตำบล จำนวน 619 ราย

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (**Sample Size**) เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ(Quantitative Research)และทราบจำนวนประชากรแน่นอน จึงกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่(Taro Yamane,1970:อ้างถึงใน ศิริลักษณ์ สุวรรณวงษ์, 2538) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

- เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดประชากรของตำบลข้างเฟือกและตำบลสุเทพ
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (0.05 %)

วิธีของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) เมื่อแทนค่าของตัวแปรต่างๆ ในสูตร สามารถคำนวณได้ขนาดตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{619}{1 + 619(0.05)^2}$$

ดังนั้น จึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจาก 2 ตำบล เท่ากับ 244 คน เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 244 ตัวอย่างแล้ว จึงทำการเลือกตัวอย่าง โดยใช้การคำนึงถึงความน่าจะเป็นแบบแบ่งเป็นคลัสเตอร์ (Cluster Sampling) และแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามพื้นที่ออกเป็น 2 ตำบล จึงดำเนินการเก็บข้อมูลตามสัดส่วนของประชากรแต่ละกลุ่ม ดังนี้

จำนวนกลุ่มตัวอย่างสำหรับการสุ่ม = $\frac{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{จำนวนประชากรในตำบล}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$
 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยจะทำการวิจัยแต่ละตำบลจะได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำบลสุเทพและตำบลข้างเฟือก จังหวัดเชียงใหม่

ลำดับที่	ตำบล	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	ตำบลสุเทพ	350	138
2	ตำบลข้างเฟือก	269	106
	รวม 2 ตำบล	619	244

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ ครั้งนี้

3.3.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นการออกแบบสอบถามสำหรับผู้ประกอบการหอพักในเขตเทศบาลสุเทพ และเทศบาลข้างเฟือก โดยแบ่งแบบสอบถามได้ 4 ส่วน คือ

1) ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการและสถานที่ตั้งหอพัก ประกอบไปด้วย เพศ อายุ การศึกษา ภูมิลำเนา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการทำงาน ขนาด หอพัก ประเภทหอพัก สถานที่ตั้ง ระยะเวลาในการดำเนินการ

2) ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ต่อหลักการ เหตุผล และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 กับหลักการของการเป็นกฎหมายที่ดี เป็นลักษณะคำถามแบบมาตรประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยสูงมาก
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วย
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

3) ส่วนที่ 3 ผลกระทบของผู้ประกอบการหอพักเอกชนในตำบลสุเทพและตำบลช้างเผือกที่ได้รับจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 เป็นลักษณะคำถามด้านบวกและด้านลบ แบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วย
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

4) ส่วนที่ 4 แนวทางการสร้างความร่วมมือให้ผู้ประกอบการหอพักเอกชนปฏิบัติตาม พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ.2558 ของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่เทศบาล ตำบลสุเทพ และช้างเผือก ใช้คำถามแบบจัดลำดับที่ (Rank Questions) เพื่อให้ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจัดลำดับแนวทางในการปฏิบัติเพื่อปรับตัวให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ระดับความเห็น	คะแนนคำถาม
ดีมาก/จริงจัง	5 คะแนน
ดี	4 คะแนน
พอใช้	3 คะแนน
ไม่ดี	2 คะแนน
ไม่เคยทำ	1 คะแนน

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

สำหรับงานวิจัยนี้ ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพโดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ คือ (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2545)

3.4.1 ความแม่นยำหรือความเที่ยงตรง Validity ของเครื่องมือ

3.4.2 ความเชื่อถือได้หรือความเชื่อมั่น Reliability ของเครื่องมือ

1. การทดสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม (Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระเพื่อพิจารณาตรวจสอบว่าคำถามตรงประเด็นที่ต้องการทราบตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. ทำการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าคำถามแต่ละส่วนแต่ละข้อสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการมีความยากหรือง่ายและมีความเหมาะสมหรือไม่แล้วนำคำตอบมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์ อัลฟา ของ Cronbach และเลือกใช้ข้อคำถามที่มีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์, 2540) มาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และจากการหาความเชื่อมั่นโดยใช้หลักการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยวิธีของ Cronbach's Alpha คำนวณค่าความเที่ยงตรงของคำถามได้ค่า 0.826

3. เมื่อได้ผลของการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยมากกว่า 0.70 ทางผู้ศึกษา จึงนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 244 ตัวอย่าง และดำเนินการเก็บข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลมีด้วยกัน 2 แหล่งใหญ่ๆ ดังนี้

3.5.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บจากข้อมูลภาคสนาม (Field Research) โดยการให้ผู้ประกอบการทั้ง 2 ตำบลกรอกแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง คือ ตำบลสุเทพ และตำบลช้างเผือก การแจกแบบสอบถามจะใช้วิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2542) กลุ่มตัวอย่างอาจจะเป็นผู้ประกอบการ หอพัก หรือผู้จัดการหอพักก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา
- 2) ติดต่อหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล
- 3) ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการตอบแบบสอบถาม
- 4) เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อดำเนินการในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ศึกษา ค้นคว้า จากหนังสือและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Documentary Survey) โดยค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากเอกสารทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บทความ งานวิจัย พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจาก Internet วารสาร และข้อมูล จากเอกสารทางราชการ รวมถึงระเบียบข้อบังคับ แลพระราช บัญญัติที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำคะแนนที่ได้จากการแบบสอบถามทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม สำเร็จรูปที่ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ สามารถนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 ข้อมูลพื้นฐานของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ขนาดห้องพัก ประเภทห้องพัก สถานที่ตั้ง ระยะเวลาในการดำเนิน กิจการ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

3.6.2 ข้อมูลส่วนที่ 2- 3 และ 4 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการ วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในส่วนที่ 2 3 และ 4 ใช้มาตรวัด แบบไลเคิร์ต Likert Scale (นราศรี ใววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศักดิ์; 2543) โดยให้ ค่าของคำตอบเป็น 5 ช่วงและ กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

ระดับความเห็นคะแนน	คำถามเชิงบวก	คะแนนคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	ดีมาก 5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วยมาก	ดี 4 คะแนน	2 คะแนน
เห็นด้วย	พอใช้ 3 คะแนน	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ไม่ดี 2 คะแนน	4 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ไม่ยกทำ 1 คะแนน	5 คะแนน

การพิจารณาแปลความหมายโดยคำนวณค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์การให้คะแนนด้วยการนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย การแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมายค่าตามเชิงบวก
4.51 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด/มีความสอดคล้องมากที่สุด
3.51 – 4.50	เห็นด้วยมาก/มีความสอดคล้องมาก/มีการดำเนินการมาก
2.51 – 3.50	เห็นด้วย /มีความสอดคล้อง/มีการดำเนินการ
1.51 – 2.50	เห็นด้วยน้อย/มีความสอดคล้องน้อย/มีการดำเนินการน้อย
1.00 – 1.50	เห็นด้วยน้อยมาก/ มีความสอดคล้องน้อยมาก/มีการดำเนินการน้อย

3.6.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาวิเคราะห์ห้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเอกชนในตำบลสุเทพ และตำบลช้างเผือกเกี่ยวกับหลักการ เหตุผลและแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 กับความสอดคล้องตามหลักการของกฎหมายที่ดีเพื่อทดสอบสมมติฐานและค่าประมาณแบบช่วงของค่าเฉลี่ยประชากรเดียว (One Sample T Test) โดยการสมมติฐานทางสถิติ (H_0) คือ $(\bar{x}) \leq 2.51$ โดยที่ $(\bar{x})$ คือ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเอกชนในตำบลสุเทพ และตำบลช้างเผือกเกี่ยวกับหลักการ เหตุผลและแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558

3.6.4 การทดสอบสมมติฐานในข้อที่ 2 โดยการใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาวิเคราะห์ห้ข้อมูลเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2558 ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการหอพักในตำบลช้างเผือกและตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน ผู้ศึกษาใช้สถิติทดสอบโดยใช้ค่าประมาณแบบช่วงของค่าเฉลี่ยประชากรเดียว ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent t -Test) โดยกำหนดให้สมมติฐานทางสถิติดังนี้ $H_0: \mu_1 = \mu_2$